

Beszélő kapuk

Az elfeledett kapu

Én csak egy kapu voltam,
A legszebb kapuk közé tartoztam!
A faluban hírem járta,
Odass! Mennyire gyönyörű és stílusos,
Bár a miénk is ilyen volna!

Mindenki féltékeny reám!
Két csodaszép szárny!
Én várok reád, hogy az ajtóm kitárd!
Hisz én csak egy kapu vagyok,
Szép és stílusos.

Én csak egy kapu voltam!
Berozsdásodtam...
Mindenki elfeledett és már csak egy kapu voltam !
Voltam, vagyok, de már senki sem tudja, hogy merre.

Talán én sem tudom, hogy ki vagyok és hol vagyok.
Elvesztem a rozsdában, s a magányban,
Már senkinek nem tudok megnyílni, bezárkóztam!
Bezártam kapuim, s eltávoztam.